

Szegedi Ítéltábla
Bf.II.224/2007/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2007. évi szeptember hó 27. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a **vádltott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2007. évi április hó 23. napján kihirdetett **11.B.613/2006/29.** számú ítéletének I. r. vádlottra vonatkozó részét

m e g v á l t o z t a t j a

az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét **1 rb. életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének m i n ő s í t i .**

A börtön tartamát **2 /Kettő/ évre**, a közügyektől eltiltás tartamát **3 /Három/ évre e n y h í t i .**

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek I. r. vádlottra vonatkozó részét **h e l y b e n h a g y j a .**

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A megyei bíróság I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében, amelyért 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az ítélet rendelkezéseket tartalmaz II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlott vonatkozásában is, amelyek elsőfokon jogerőre emelkedtek.

Az ítélet ellen I. r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést felmentésért, illetve a cselekmény garázdaság büntetteként való minősítéséért, és a büntetés pénzbüntetésre enyhítéséért.

A védő a másodfokú eljárásban a fellebbezését akként pontosította, hogy elsődlegesen felmentést, másodsorban az ítélet megalapozatlansága okából történő hatályon kívül helyezését kérte.

A fellebbviteli főügyészség az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A felmentést, illetve a hatályon kívül helyezést célzó fellebbezések alaptalanok.

Az ítélet tábla a Be. 348. § /1/ és 349. § /1/ bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül I. r. vádlott vonatkozásában.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a tárgyalást. Tényállás-felderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges körben és mennyiségben a bizonyítást felvette. További bizonyításnak helye nincs, erre irányuló indítványt az arra jogosultak sem terjesztettek elő.

A megyei bíróság a beszerzett bizonyítékokat a Be. 78. § /3/ bekezdésében foglaltak szerint eljárva egyenként és összességükben is értékelte és mérlegelte, s a tényállást az így kialakult meggyőződése szerint állapította meg.

Indokolási kötelezettségének eleget tett, részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott, vagy utasított el. Érvelése túlnyomórészt iratszerű és logikus volt, így az irányadó volt a másodfokú bíróság számára is.

A megyei bíróság a tényállást elsődlegesen a sértett vallomására alapította, amelyet több vonatkozásban is megerősítettek az elsőfokú bíróság által elfogadott vádlott-társi és tanúvallomások, illetve az orvosszakértői vélemény. Az elsőfokú bíróság az ezen bizonyítási eszközökből nyert bizonyítékokra alapítva, azokkal összhangban állapította meg a tényállást.

Figyelemmel ugyanakkor az iratok tartalmára, így a feljelentésben foglaltakra (nyomozati iratok 12. oldal), valamint a sértett nyomozás során tett vallomásaira (nyomozati iratok 29. és 31. oldal), amelyeket a megyei bíróság elfogadott a tényállás megállapítása során, a másodfokú bíróság a Be.352. § /1/ bekezdés a.) pontja alapján a tényállást helyesbítette akként, hogy az I. r. vádlott a pohárcsonkkal **oldalirányú mozgással csapott**, legalább közepes erővel a sértett **arca-nyaka felé** (ítélet 5. oldal 4. bekezdése).

Ezzel a helyesbítéssel a tényállás teljes egészében megalapozott lett, s ezáltal a felülbírálat alapját képezte.

A vádlott és a védő fellebbezése a bizonyítékok mérlegelésének támadásán keresztül célozta a vádlott felmentését, illetve az ítélet hatályon kívül helyezését, amely

azonban az indokolás okszerűsége, illetve a tényállás megalapozottsága folytán eredményre nem vezethetett.

A tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére, tévedett azonban a cselekmény jogi minősítését illetően.

Álláspontja szerint „...az I. r. vádlott a sértettet váratlanul, a nyak vonalára célzottan, éles végű pohárdarabbal akarta megvágni. Csupán a sértett reflex-szerű elhárítási magatartásán múlt, hogy a pohárdarab nem a nyakát, hanem a kezét sebesítette meg...

Az elkövetés tárgyi tényezőiből, mégpedig a sérülés irányítottságából, helyéből, az alkalmazott eszközből, és az elkövetési módból egyértelműen az tűnik ki, a vádlott tudata feltétlenül átfogta a halálos sérülés keletkezésének lehetőségét. Mivel a vádlott ölésre irányuló kijelentést is tett, az állapítható meg, hogy cselekményét egyenes szándékkal követte el." (ítélet 8. oldal).

A megyei bíróság fenti érvelése azonban részben ellentétes a tényállásban foglaltakkal, részben pedig téves.

A tényállás szerint ugyanis a vádlottak valamennyien ütlegetni kezdték a sértettet, miközben az élet kioltására irányuló fenyegetésekkel illették. Egy ilyen tipikusan garázda magatartás közepette támadta meg az I. r. vádlott a sértettet oly módon, hogy egy oldalirányú csapó mozdulattal az arca-nyaka felé csapott, amely támadás a sértett védekezésül felemelt kezét találta el. A vádlottak amint észrevették, hogy a sértett keze vérzik, azonnal felhagytak a bántalmazással, és eltávoztak a szórakozóhelyről.

A fentiekhez képest az elsőfokú bíróság iratellenesen hivatkozott arra, hogy az I. r. vádlott a sértettet váratlanul, a nyak vonalára célzottan támadta meg, s hogy a sértett életben maradása csupán annak köszönhető, hogy reflexszerű elhárító mozdulatot tett.

Az I. r. vádlott magatartásának jogi minősítése során az elkövetés tárgyi és alanyi tényezőit a maguk komplexitásában kell értékelni.

Kétségtelen, hogy egy törött, ennél fogva éles szélű pohárdarabbal a sértett feje, nyaka irányába történt legalább közepes erejű támadás során az I. r. vádlottban fel kellett hogy merüljön az, hogy a célzott testtájékon található életfontosságú szervek megsértésének következtében igen súlyos következmények jöhetnek létre.

Önmagában azonban az elkövetés ezen tárgyi körülményeiből nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy az I. r. vádlott nem hogy egyenes, de akár csak eshetőleges szándékkal meg akarta volna ölni a sértettet, még a szóbeli fenyegetések ellenére sem.

Az elkövetés további mozzanataiból ugyanis, így abból, hogy I. r. vádlott egy, az emberölés tipikus eszközének nem tekinthető tárggyal, egyetlen oldalirányú csapó mozdulattal támadta a sértettet, továbbá, hogy az I. r. vádlott a cselekményét egy garázda magatartássorozat közben fejtette ki, s a sértett kezének a megsérülését követően a támadással éppen a vérző sérülésre tekintettel azonnal felhagyott, még a cselekménysorozat közben tett fenyegető jellegű kijelentések ellenére sem lehet azt megállapítani, hogy a sértett halálába belenyugodott, vagy pláne azt kívánta volna. A „megöléssel” fenyegetések pedig egyértelműen indulat-megnyilvánulások voltak, amelyekből a testi sértésre irányuló szándéokra lehet ugyan következtetni, a halálos eredmény kívánására viszont önmagában nem, mint ahogy nem lehetett erre következtetni a vádlott-társak hasonló tartalmú kijelentései, vagy az I. r. vádlottnak a kórházban tett fenyegetése esetén sem.

Az I. r. vádlott szándéka csupán testi sérülés okozására irányult, de az elkövetés eszközére, az erőbehatás mértékére, s a támadott testtájékra tekintettel számolnia kellett azzal, hogy akár életveszélyes sérüléseket is okozhat a sértettnek (s amelynek az előidézésére a cselekménye alkalmas is volt), és ebbe belenyugodva cselekedett.

Az I. r. vádlott tehát a Btk. 170. § /1/ bekezdésébe ütköző, de az /5/ bekezdés I. fordulatában meghatározott életveszélyt okozó testi sértés büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletét valósította meg (BH 1993.405., Szegedi Ítéltábla Bf.II.47/2007/8.).

(A megyei bíróság a cselekmény minősítése körében hivatkozott a Szegedi Ítéltábla Bf.I.53/2007/4. számú határozatára, ahol a vádlott cselekményét az ítéltábla - a megyei bíróság ítéletét megváltoztatva - emberölés büntette kísérletének minősítette. Az ott, és a jelen ítélettel elbírált cselekmények között valóban sok hasonlóság van, a minősítés szempontjából azonban lényeges különbségek is.

Így a másik ügyben elbírált cselekmény során az elítélt minden előzmény nélkül támadta meg a sértettet, egy oldalról, felülről lefelé irányuló kaszáló mozdulattal, és sebesítette meg a sértett nyakát úgy, hogy egy 2-4 mm mélységű, vágott jellegű sérülés keletkezett, a pohárcsonknak egy darabja még benne is maradt a sértett nyakában.

Ebben az esetben tehát egy tisztázatlan motívumból fakadóan támadta meg váratlanul, a támadásra teljesen felkészületlen, annak ezáltal kiszolgáltatott sértettet az elítélt, annak egyértelműen a nyakát célozva és azt megsebesítve.

Jelen esetben viszont egy tipikusan „kocsmai garázdaság” történt, amelynek során a védekező sértett arca-nyaka irányába csapott az I. r. vádlott, s aki a vérző sérülést látva, s éppen arra tekintettel azonnal fel is hagyott a további támadással.

Az előző esetben a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetőségét az elítélt tudata egyértelműen át kellett hogy fogja, s abba belenyugodva hajtotta végre a cselekményt, míg az utóbbi esetben ilyet nem lehetett megállapítani.)

A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság további súlyosító körülményként értékelte, hogy a sértett maradandó fogyatékossgal gyógyuló sérülést szenvedett.

Az ítélet tábla a fenti minősítés változtatásra és a büntetési tételkeret ehhez kötődő változására tekintettel - a büntetés kiszabása során figyelembe vett bűnösségi körülmények mellett - a börtönbüntetés tartamát a rendelkező részben foglaltak szerinti törvényi minimumban meghatározott mértékre enyhítette, míg a cselekmény jellegének a változására tekintettel a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is enyhítette.

A cselekmény garázda jellegére és a sérülés ténylegesen bekövetkezett súlyára figyelemmel a büntetés céljait csak végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásával találta elérhetőnek, a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére a vádlott büntetlen előélete ellenére nem látott törvényes lehetőséget.

A másodfokú bíróság a megváltoztató rendelkezéseit a Be. 372. § /1/ bekezdése alapján eljárva hozta meg, az ítélet I. r. vádlottra vonatkozó további részét pedig a Be. 371. § /1/ bekezdése alapján - annak helyessége folytán - helybenhagyta.

A fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapszik.

Szeged, 2007. évi szeptember hó 27. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.	Dr. Mezőlaki Erik sk.	Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja